

[Rahbæk Møller]

af dyrene og naturen i det hele taget, er vi nødt til at trække etiske grænser.

Nu har vi fået et forslag til miljølov og et udkast til udviklingsprogram uden etiske betragtninger. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: i hvilken sammenhæng skal disse spørgsmål behandles? Skal de indgå i kommissoriet for det råd for genteknologi, undervisningsministeren vil nedsætte? I så fald: hvornår bliver det råd nedsat? Vil det ske administrativt eller ved lov?

Afslutningsvis vil jeg vende tilbage til det forslag, vi har til behandling i dag. Når jeg ikke har taget udgangspunkt i det, skyldes det, at jeg ikke forventer, at det er et forslag, socialdemokratiet ønsker vedtaget. Dertil er det alt for upræcist, f.eks. vedrørende anvendelsen af de foreslåede penge, ligesom sammenhængen mellem angivne mål og anviste midler ofte er spinkel eller helt mangler. Men ud fra den forudsætning, at formålet kun har været at rejse en debat, især en debat om målsætninger, kan jeg rose forslaget. Mange af de problemer, jeg har rejst her i dag, er også berørt i det socialdemokratiske forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil godt takke socialdemokratiet, fordi vi får anledning til at diskutere dette spørgsmål i dag.

I modsætning til hr. Rahbæk Møller synes jeg sådan set ikke, man kan bebrejde regeringen, at en embedsmandsgruppe har udarbejdet et forslag, og at regeringen endnu ikke er kommet med et udspil om, hvad den vil gøre; det har der næppe været tid til. Jeg synes, det er fuldstændig afgørende at få taget fat på – det var også det, hr. Rahbæk Møller var inde på at jeg havde sagt i den tidligere debat – i hvilken form folketingsbetalt skal beslutte noget som helst om det bioteknologiske program, og om det overhovedet skal beslutte noget som helst.

Med hensyn til det teknologiske program må vi sige, at der var en relativt, ikke alt for ophidsende debat her i folketingsbetalt i form af en redegørelsesdebat. Der kom på et eller andet tidspunkt et aktstykke, som så blev eksperderet videre, og det var af størrelsesordenen 5 mia kr. sammenlagt i de år, det vil vare. Undervisningsministeren sagde, at den størrelsesorden, der her var lagt frem, det vil

altså sige de 2,5 mia kr., som også er det, der er nævnt i udkastet, måske var meget godt for niveauet. Det var ikke helt sikkert, det blev det, men det var noget i den retning, det ville blive.

Jeg synes nok, at vi skal finde en bedre måde at diskutere det her på i folketingsbetalt, end det er lykkedes ved tidligere lejligheder. Vi diskuterer 200 kr. meget intenst, men når det drejer sig om 2,5 mia kr., så passerer det i større eller mindre stilfærdighed folketingsbetalt.

Jeg har egentlig et konkret ændringsforslag til det her forslag til folketingsbetalt. Det er muligt, at der er nogle identitetsproblemer i det, men så kan vi jo, hvis vi i øvrigt er enige om det, blot fremsætte et nyt forslag, der går igennem, hvis ikke ministeren kan give tilsagn allerede nu. Jeg synes, det burde hedde: forslag til folketingsbetalt om en bioteknologisk handlingsplan. Og så skulle der stå: folketingsbetalt opfordrer regeringen til på et eller andet tidspunkt i nær fremtid at fremlægge en handlingsplan for bioteknologi i form af et beslutningsforslag.

Når jeg siger det på den måde, er det, fordi det var den vej, vi valgte vedrørende handlingsplanen for NPO. Ellers havde vi også dér fået en redegørelsesdebat om 1 mia kr., og det var stort set ministeren, der brugte dem, uden at man kunne diskutere noget konkret, andet end hvis man kunne holde ministeren fast på en eller anden detalje i en bekendtgørelse, som man ikke var tilfreds med. Det synes jeg er en utilfredsstillende procedure for de her meget store programmer, og derfor er det vigtigt, at vi får dem diskuteret i sammenhæng, sådan at vi ser, om der rent faktisk er enighed i folketingsbetalt om handlingsplanen.

Når det er sagt, vil jeg godt sige til undervisningsministeren, at jeg er helt enig i faren ved, at vi tager en alt for detaljeret diskussion om de her ting i folketingsbetalt. Det er rigtigt, at det bioteknologiske handlingsprogram faktisk skulle være sendt af sted for 5–10 år siden. I dag kan enhver se, at vi bør gøre noget ved bioteknologien, ligesom enhver har kunnet se, at vi skal gøre noget ved informationsteknologien. Det, det i virkeligheden i dag ville være interessant at se, er: hvad er det, vi skal gøre her? Hvad er det, vi står og diskuterer om fem år, igen fem år for sent? Det er svært, og jeg synes nu heller ikke, vi